

Espectadors passius i desencisats

written by Josep Pérez Franco | 14 d'abril de 2021

La investidura del president de la Generalitat pot encallar-se durant dos mesos i com a conseqüència, també la continuïtat del govern en funcions, fins a un termini màxim de dos mesos. Els ciutadans han donat la confiança als partits independentistes que han aconseguit majoria d'escons per primera vegada. Els votants resten atònits observant les dilacions per arribar a un acord de govern, en un moment en què les circumstàncies, per la difícil situació que vivim a causa de la pandèmia i els seus efectes devastadors en l'economia, obliguen als responsables a posar-se les piles i constituir el millor govern possible, que permeti fer una gestió pública àgil i eficaç. Davant d'aquesta emergència, s'esperava que ERC, Junts per Catalunya i la CUP, seurien per acordar un full de ruta. És una ocasió única que si es frustra per incapacitat de les parts, les conseqüències poden ser imprevisibles.

Ningú qüestiona que la iniciativa recau en Esquerra per ser el partit guanyador i tampoc qüestiona que el lideratge correspongui al Sr. Aragonés, malgrat les reticències raonables que desperta en molts sectors. No sembla lògic que el primer pas hagi estat prioritzat un acord de govern amb la CUP, deixant de banda JxCat, dient-li que se sumi a l'acord, que ve a dir: **“lentejas, si quieres las comes y si no las dejas”**. No és la millor manera d'iniciar unes negociacions. En l'[article anterior](#) dèiem que Esquerra ha de considerar la fortalesa de Junts i no bescantar-lo, perquè ha aconseguit un resultat similar.

Tots coneixem que les relacions dels dos partits de govern, no han estat un camí de roses i que les malfiances, els retrets, les enemistats personals i les discussions han estat el plat

de cada dia. No es pretén que siguin amics, sinó que de forma lleial pactin i compleixin un pla d'actuació coherent amb estratègies compartides aquí i a Madrid. Causa perplexitat i resulta inacceptable que es regalin sense contrapartides els vots dels partits independentistes al Congrés de diputats, l'actuació coordinada i unitària del bloc independentista és una exigència.

Si no són capaços de superar les seves diferències, millor que Junts es quedi a l'oposició i deixi governar el partit que s'autoanomena dels masovers, desitjant-li sort en la seva estratègia d'ampliar la base i establir una taula de diàleg amb el govern espanyol. Per a molts, aquesta línia vol dir aigualir l'independentisme i perdre el temps. Aquesta és la política ben vista a Madrid, que considera a Esquerra un partit sensat.